

Naročnina listu: =
 Celo leto . . . K 12—
 Pol leta . . . „ 6—
 Četrť leta . . . „ 3—
 Mesečno . . . „ 1—
Zunaj Avstrije: =
 Celo leto . . . K 17—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila

se računijo po 12 vinarjev od 6redne petivrstice: pri večkratnih oznanilih velik . . . popust. . .
 „Straža“ izhaja v ponedeljek, sredo in petek . . . popoldne. . .
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Cuvaj gre, komisarjat ostane.

Hrvaški tiran Cuvaj je po dolgih mesecih — vendar definitivno odslovljen. Dolgo je že tega, ko se je reklo: Cuvaj gre, toda Cuvaj je ostal. Sicer je bil na dopustu in je bil celo imenovan nekak namestnik — dr. Unkelhäuser — toda Cuvajevo odslovljenje je viselo le v zraku. Mož ni hotel iti, ker je še vedno upal, da se bodo vrnili časi, ko bo on zopet absolutno paševal na Hrvaškem in zatiral hrvaško ljudstvo, njegovi zaščitniki v Budimpešti so ga pa držali. Sedaj je vendar konec te grde komedije. Cuvaj gre. Včeraj, dne 22. t. m., je bil v Istri ob enem z novim hrvaškim ministrom grofom Pejačevićem zaprisežen tudi novi hrvaški komisar — baron Skerlec. Gre tedaj samo Cuvaj, komisarjat ostane! Vendar je tudi s tem zaključena ena najgrših in najžalostnejših epizod v hrvaški zgodovini. Na bolj neroden način, kakor s Cuvajevim režimom, se ni še nikdar potiskalo lojalnega, ljudanega ljudstva v irendentizem. Zastonj so bila vsa svarila. Merodajni krogi so bili gluhi. Dolgo vrsto političnih zmot, ki so se pričele z reško resolucijo, se nadaljevale s farco Nastič in „veleizdajniškim“ škandalom, so hoteli venčati in venčali so jo s Cuvajem. Ko je grof Khuen zavladał s pomočjo državnih milijonov na Ogrskem, je hotel ukrotiti tudi Hrvate. Ker se mu to z volitvami ni posrečilo, je spremenil kratkoma svojega hrvaškega eksponenta Cuvaja v kraljevega komisarja. In pričel se je sramoten režim, kakoršnih pozna malo zgodovina novejšega časa. Korupcija, šikaniranje, izzivajoča samovolja, zlobnost, perfidija, maščevalnost, zasramovanje in blatenje ustave in vseh pravic, to so bile maksime, po katerih je „delal“ Cuvaj. Jeza zatiranega ljudstva si je dala konečno duška v znanem atentatu na Cuvaja. Spremembe razmer ta atentat ni prinesel, pač pa je razkril brezno, v katero se je potiskalo prej tako dinastično hrvaško ljudstvo. Zgrozili so se merodajni činitelji in Cuvajeva pozicija se je pričela majati. Lukaes pa ni imel časa, se baviti s hrvaškimi zadevami in tudi se ni zdelo oportuno, ob času balkanske vojske mešati hrvaško politiko. Še le Tisza se je zdaj zopet spomnil Hrvaške in hoče napraviti „red.“ Pozval je k sebi stare voditelje unionistov in nekaj drugih mažaronov in efekt je: odslovljenje Cuvaja in imenovanje Skerleca. Mažarski in vladni listi že povdarjajo, da ima zdaj Hrvaška besedo. Če se bodo izkazali Hrvati za „pridne“ in pokorne Budimpešti, pa bo komisarjat odpravljen in se bo iz komisarja Skerleca

porodil ban Skerlec, tako se obljublja med vrstami. Zalostne perspektive za Hrvaško: izbira med mažarskim absolutizmom in mažaronsko vlado ni posebno prijetna in bi morali merodajni krogi že vendar enkrat uvideti, da peha monarhija s tako politiko sama sebe v razpad. In kaj naj se pričakuje od Skerleca kot osebe? Komisarjat se bo mogoče nekoliko omilil in ublažil, to bo pa tudi vse. Od moža, ki je postal komisar samo za to, ker je mažaron in se je vdinjal Pešti. Hrvatje ne morejo pričakovati rešitve, in je tudi ne bodo dobili. Končana je najogabnejša in pa najostudnejša igra s hrvaškim narodom — komedija Cuvaj — in pričinja se nova, ki pa tudi ne obeta biti kaj drugega, kot — komedija. Če se pa vlada narode s komedijami, to je drugo vprašanje. Bojimo se, da se bodo te komedije še grozno maščevale.

Nemcem groš, — Slovincem knof.

Zelo bridko mora postati vsakemu Slovincu, ki ima le količkaj ljubezni do svojega rodu in jezika. Ko mora gledati, kako naša avstrijska vlada skrbi za vse mogoče, le za to ne, da bi se mogel slovenski avstrijski državljani izobraževati v svojem slovenskem materinem jeziku. Na vsem Koroškem, kjer je gotovo še do 100.000 Slovincov, dasiravno so jih nemški števni komisari našli le nekaj nad 80.000, sta samo dve slovenski ljudski šoli. Kako žalostne so šolske razmere pri nas na Štajerskem, nam ni treba razkladati, ker je obče znano. V Trstu, kjer je uradno naštetih Slovincov do 60.000, dočim jih je v resnici daleč nad 70.000, si morajo Slovinci kljub temu, da plačujejo prav iste davke, kakor italijanski sosede, vzdrževati svoje šole sami, ako hočejo, da se ne potujči slovenska deca. Vse, kar je storila vlada za Slovence v Trstu na šolskem polju, je to, da je prevzela nekaj učitelstva, vsega skupaj do sedaj 15, v svojo oskrbo. In to je vse! Pogledajmo, kako pa skrbi naša vlada za druge. Vzemimo danes za eksempl Trst:

Za Nemce, ki imajo v Trstu itak dve popolni ljudski in meščanski šoli in srednjih šol cel kup, — ima vlada vsega dovolj. Ko je poddržavila nekaj učiteljev na edini slovenski ljudski šoli družbe sv. Cirila in Metoda, je takoj tudi poddržavila pet učiteljev na popolnoma nepotrebnih šulferajnovi protestantski šoli. Nemci so torej morali nemudoma dobiti svojo kompenzacijo.

Če pa pogledamo v „Jahresbericht der k. k. Allgemeinen Knaben- und Mädchenvolksschule, Via della Fontana 18 und Via San Francesco d'Assissi 25 in Triest“, pa čitamo, da je pet učiteljev te šole pridelanih avstrijsko-ogrski šoli v — Carigradu, 1 pa nemški šoli v — Solunu!

Za to torej imamo v Avstriji dovolj sredstev, da se vzdržuje državne šole v Carigradu, v Solunu itd., a za slovenske šole v Trstu, za šole, kjer naj bi se izobraževali v svojem materinem jeziku tisoči slovenskih otrok, za to pa ni denarja.

V „Tagespost“ z dne 16. t. m. smo čitali pod „Buntes Allerlei“ tudi spis pod naslovom „Die deutschen Schulen im Oriente“, da se nahajate na Bolgarskem dve nemški šoli in sicer v Sofiji in v Plovdivu, in da se baje plovdivski rodi zelo slabo vkljub raznim podporam.

List namreč pravi: „Nemška in avstrijska vlada podpirate obe šoli po svojih močeh, ne morete pa storiti vsega, tako da je nadaljni obstoj šole v Plovdivu zelo negotov.“ Tako torej, celo na Bolgarskem, kjer nimajo Nemci vendar opraviti prav ničesar, še celo tam se dela s pomočjo avstrijskega davčnega denarja propaganda za nemštvo, a za nas Slovence pa nima avstrijska vlada niti na avstrijskih tleh — najpotrebnejšega, da si moramo sami s svojimi krvavimi žulji vzdržavati svoje ljudske šole, če nečemo poginiti kot narod.

Torej v Solunu, v Carigradu, v Sofiji in v Plovdivu, v Albaniji in ne vemo, kje še povsod se nahajajo nemške šole, ki jih podpira in vzdržuje avstrijska vlada tudi z našim davčnim denarjem, za nas pa nima ničesar — pardon — v 25 letih obstoja slovenske šole v Trstu, ko smo četrť stoletja žrtvovali stotisoče in stotisoče, nam je dala 15 učiteljev, a za to, kakor smo že rekli, tudi poddržavila učitelje nepotrebne šulferajnske šole! Take so pač naše razmere! In človeku naj bi ne zavela pri?!

Triletna vojaška služba na Francoskem.

Dne 19. julija se je vršilo v francoski zbornici velevažno glasovanje o zopetnji upeljavi triletne vojaške službe. Zbornica je sprejela zakon s 358 glasovi proti 204 glasom. O izidu glasovanja ni dvomila opozicija, vendar se je vrgla v oster govorniški boj, ki se je bil na obeh straneh jako vehementno, a stvarno in z veliko govorniško nadarjenostjo. Na

PODLISTEK.

Prerokbe o prihodnosti.

(Spisal Pankracij Gregorc.)

(Dalje.)

Ne da bi navajal imena prerokovalcev, zapišem še nekaj o bitki pri brezi.

Nekdo prerokuje: „Pred vshodom imam strah. Od tam bo prišla vojska nagloma, siloma . . . Kakor gobe bodo rastle sovražniki iz zemlje. S črešnjevimi evtkami na čakah prikorakajo vojaki . . .“ (Janjanci.)

Drugi prerok opisuje zmagovalca v odločilni bitki pri brezi: „Šlo se bo za vladarstvo sveta . . . Vojvoda, ki bo zmagal, bo jahal od Bremana (vas pri Werlu) na griček Haar (istotam) ter bo z daljnogledom motril sovražnika pri brezi. Potem bo jahal mimo Holtuma. Ondi stoji sveto razpelo med dvema lipama; pred njim bo molil z razprostrtima rokama. Potem bo sklical svoje belo oblečene vojaške ter jih vodil v boj, v katerem bo zmagal. Na koncu vročega dne bo imel nagovor na svoje hrabre bojovnike iz kapelice na griču Haar . . .“

Tretji prerok še zanimivejše označuje zmagovalca v strašnem klanju pri brezi: „Ta knez bo oblečen v belo haljo z gombi do tal (menda talar, ker bo bojda tudi maševal), nosil bo križ na prsih, jahal bo belca, skočil bo v sedlo na levi strani, ker bo šepal na eni nogi. Ta knez bo izšel iz stare Minastije, ki je bila od Napoleona zelo ponižana. Ta knez bo prišel s pečine orlove (Habsburg-Habichtsburg).“

Četrť prerok pa pravi za tiste dni po usdni bitki pri brezi med drugim: „In tisti čas bo pruski kralj — zadnji . . .“

Tako je preludirano za Avstrijo.

III.

Kedaj in od kod boš prišel Ti, veliki monarh,

Ti, ki si imenovan pomoč božja? Ti, ki boš gorel za kraljestvo Kristusovo na zemlji, Ti, ki boš združil katoliške narode, spreobrnil krivoverce, Ti, ki boš upostavil katoliško velemonarhijo ter tako uresničil Gospodovo prerokovanje, da bo en hlev in en pastir? Pridi kmalu, Ti prerokovani, Ti pričakovani, a nam še neznan . . .

Prišel boš iz pečine orlove, a poprej se morajo dogoditi dalekosežne spremembe.

Avstrija. Nam že znani frančiškanski brat, ki je v sedemdesni agoniji prerokoval v samostanu na Sinaju, pravi: „Stara, častiljiva monarhija bo hotela krvavo v sebi razpasti, toda prostodušna narava si bo pomagala, ker genij stare že vladarske hiše bo ščitil in varoval dinastijo . . . Dunaj bo osovražen od vseh narodov in bo dvakrat oblegan, opustošen, na Štefanovem trgu bo rastle trava, palače bodo stale prazne . . . Mažarski narod bo izginil . . . Slovani bodo se zopet združili in bodo ustanovili veliko katoliško-slovansko-zapadno državo, da bodo pregnali Turke iz Evrope. V Carigradu bo izginil polmeseč in češčen bo zopet sveti križ . . . Nemške dežele Avstrije se bodo priklonile Nemčiji in tesno skupaj držale. Večica starega cesarstva bo nosila v Nemčiji enotno krono, zakaj Bog je s to vladarsko hišo. Kralji in knezi v Nemčiji bodo odstopili in pruskemu kralju je prihranjeno veliko zlo . . .“

Tako je zaradi svoje ponižnosti neimenovan brat govoril peti dan, dočim je četrť dan napovedal pokončanje ruski cesarski hiši, ruskemu plemstvu in večini ruske duhovščine, delitev in razpad ruskega carstva v manjše države. Poljska pa ostane samostojna in ena največjih velesil v Evropi.

O Poljski in Ogrski je prerokoval tudi znani učenjak Jožef pl. Görres na svoji smrtni postelji. — Vzdignil se je hipoma, kakor bi mu prišla velika misel, uprl svoje oči v daljavo, kakor da bi gledal ne-

znano sliko bodočnosti ter vskliknil: „Pijašči naj živijo! Dajte mi poljsko puško! Poljsko sabljo hočem! (Poljaki se bodo odlikovali še v svetovni vojski. In Poljska je poleg balkanskih zmed ključ evropejskega položaja.) Görres je na to začel govoriti o Ogrih in rekel: „Vidim veliko zmrličih posejano polje. Molite za narode, ki jih ni več . . .“

Češka in Poljska (se bodeta) po prerokovanju Ljudmilo Chmel združile. Poljski orel in češki lev pa bodeta skupno šla na maščevalno delo . . . Njuna pravovernost ju bo osvobodila, ker sta od svojih deželnih mej pregnala krivoverstvo . . .

Leta 1819 je v Vilni živel dominikanec p. Korzeniecki, kateremu je ruska vlada prepovedala pridigovanje. Žalosten je molil za svojo domovino in klical na pomoč p. Bobola, katerega so ruski kozaki leta 1657 razsekali na kosce zaradi njegovega misijonarjenja med pravoslavci in katerega je papež Pij IX. proglasil za zveličanega. Korzeniecki je tedaj poklical na pomoč takrat še ne za zveličanega spoznanega Bobola ter ga opominjal na njegovo (Bobolovo) lastno prerokbo, da bo Poljska zopet prerajena, prenovljena. Koj zagleda Korzeniecki v svoji sobi neznanega jezuita, ki mu reče: „Tukaj sem, ker si me poklical. Odpri svoje okno in boš videl reči, katerih še nisi nikoli videl!“

Korzeniecki odpre okno in zagleda veikausko ravniho do horizonta. Prikazen mu reče: „To je okolica pri Pinskiu, ker sem jaz vreden bil, trpeti za vero Jezusa Kristusa. Toda poglej še enkrat in boš videl reči, katere si hotel vedeti!“

Dominikanec pogleda zopet skozi okno ter vidi, da je zdaj vsa ravnina pokrita z armadami Rusov, Avstrijcev, Angležev, Prusov, Francozov, Turkov in drugih narodov, katerih Korzeniecki niti poznal ni. Prikazen mu reče: „Po tej bitki, katere sliko si videl tukaj, bo Poljska obnovljena in jaz pa bom njen glavni patron.“

(Konec prih.)

trhlih nogah stoječe ministrstvo Barthou se je obdržalo le na ta način, da je zbralo okrog sebe najrazmeklejšo večino ljudskih zastopnikov, ki se bo sedaj po glasovanju bržčas zopet porazgubila. Ministrski predsednik je podžigal patrijoizem z izjavo, da je bilo povečanje francoske armade dogovorjeno z Rusijo ter da je tudi ruska vlada dala zagotovilo, da bo tudi ona povečala svojo armado. Vedno in vedno se je zatrdjevalo, da se bodo evropski narodi zgrudili pod groznimi bremenami, ki jih povzročata militarizem. Toda trezno razmotrivanje kaže nasprotno. Bogatstvo narodov je v poslednjih desetletjih tako silno naraslo, da vlade in narodi ne vedo več kam z denarjem. To pa seveda ne velja za revno Avstrijo. Finančni ministri Francije, Nemčije in Angleške res trosijo denar kar tako iz rokavov in prinašajo na žrtvenik domovine milijarde, kakor da bi se slo le za neznačajne zneske.

Opozicijo zoper triletno vojaško službo na Francoskem so tvorili socialni demokrati in skoraj ravno tako močna skupina radikalnih socialistov, torej levo krilo meščanskih strank. Na drugi strani se je pa vrgla desnica z vso energijo in odločnostjo v boj, zlasti ker so monarhisti in nacionalci vedno trdili, da je republika Francijo razorožila ter da je republika kriva, da je vsahnila stara slava francoskega naroda. Z desnico so glasovali zmerni republikanci, iz katerih vrst je izšel sedanji predsednik republike Poincaré. Največjo stranko v zbornici pa tvorijo takoimenovani pravi radikali, ki so bili tudi tokrat razcepljeni. Toda le neka neznačajna manjšina radikalcev se je upala nastopiti javno zoper triletno vojaško službo. Velika večina je pod vodstvom Clemenceau-a glasovala za vladno predlogo. Iz praktičnega stališča je namreč stvar taka, da je znižanje vojaške službe na dve leti, ki se je bilo sprejelo leta 1905, sicer zadostovalo za pehoto, ni pa zadostovalo za konjenico in topničarstvo, tako da je bilo pred vsem potrebno, zvišati vojaško službo za ti dve ka-

tegoriji. Ker se pa smatra na Francoskem temeljni rek enakosti za nedotakljivo svetega, si niso upali napraviti razločka med službeno dobo ene ali druge kategorije. Pomagali si bodo bržčas na ta način, da bodo pešce že po poltretjem službenem letu odpustili. S to metodo so prav za prav vse stranke zadovoljne, tudi socialni demokrati ne ugovarjajo. Če so pa v zbornici nastopili zoper triletno vojaško službo, so to storili le vsled tega, da so pokazali svoje govorniške zmožnosti ter so nekoliko igrali demagogijo, kar je sedanjim francoskim mogotcem zelo neljubo.

Tovarišem abiturientom.

Lepo število Vas je letos. To število, ki ste ž njim posekali vse dosedanje letnike, jasno kaže, da ste v dolgi dobi svojih študij resno mislili na nauke, ki Vam jih je dala Vaša mati, ko Vas je poslala v šolo, ono nam priča, da je bila neopravičena njena skrb za Vašo dušo. Toda ni to število tehtnica, ki bi ocenila Vašo vrednost, ni bliščeč diamant, ki bi vodil Vašo pota. Vaša tehtnica in Vaš diamant so Vaši ideali.

Tovariši! Tudi letos se Vam nudi prilika, prvič v življenju brez strahu manifestirati pred očmi vse Slovenije za svoje ideale na skupnem sestanku katoliških narodnih abiturientov v Logatcu v dneh 2. in 3. avgusta t. l. Tu boste prvič mogli svobodno dati duška svojim čustvom in svojemu navdušenju v imenu za vero in domovino. Na plan, kar Vas je pravih sinov slovenske matere!

Za pripravljalni odbor:

Ivo Pirce, abiturient.

Joško Prezelj, abiturient.

Andrej Stare, abiturient.

Mir se bliža.

Mirovni dogovori se ugodno razvijajo. — Bolgarija se uda. — Mir se sklene s Srbijo, Grčijo in Rumunijo skupno. — Genadiew za časten mir. — Turki v Lozengradu in Odrinu. — Velesile pritiskajo na Turčijo. — Turčija se noče ukloniti. — Turčija napovedala Bolgariji vojsko?

V balkanskem kaosu imamo zopet zaznamovati preokret. Med tem, ko se je še pred par dnevi zdelo, da grozi Bolgariji resna nevarnost za njen obstoj, je sedaj ta nevarnost minila. Balkanske države so uvidele, da bi jih uničenje Bolgarije ne privedlo do trajnega miru in so ustavile svoje armade. Rumunija že izjavlja, da ne mara uničenja Bolgarije in da se je ona samo borila proti bolgarski hegemoniji na Balkanu. Pritisk Avstrije in Rusije, ki sta bili glede ohranitve Bolgarije enih misli, če tudi ne iz enakih vzrokov, tudi ni ostal brez uspeha. Tako je prišlo, da so sedaj vse države pripravljene za mir. In pripravljena je tudi Bolgarija. Nova bolgarska vlada pod predsedstvom Radoslavova je krenila na povsem druga pota, kot jih je hodil Danew. Opustila je drzno va banque politiko in skuša rešiti, kolikor se rešiti da. Včeraj je govoril v bolgarskem sobranju novi zunanji minister Genadiew. Izjavil je, da je Bolgarija pripravljena skleniti časten mir in nima nič proti temu, da se mirovnih pogajanj udeleži tudi Rumunija. Bolgarija, ki se je prej hotela sporazumeti samo z Rumunijo, je sedaj voljna sporazumeti se z vsemi nasprotniki skupno. Glede rumunske zahteve Turtukaja—Dobrič—Balčik se je Bolgarija že udala.

Da so sedaj vse balkanske države tako radevolje pripravljene k sklepu miru, ni v nemali meri zasluga Turčije. Prodiranje Turčije v ozemlje, ki so ga zavzeli Bolgari s pomočjo Srbov po tolikih krvavih bojih, je streznilo stanaširane narode in že se glasi, da smatra bivša Balkanska zveza prodiranje Turčije za izzivanje vseh balkanskih držav. Tudi velesile ne morejo mirno gledati, kako krši Turčija londonske sklepe in angleški premier Asquith je izrekel na naslov turške vlade že zelo ostre besede. V enakem smislu vplivajo v Carigradu tudi druge velesile. Do sedaj pa se Turčija za Evropo nič ne zmeni. Turške čete so zasedle Tracijo z Odrinom in Lozengradom, ne da bi naletele na bolgarski odpor. Bolgarske čete so se prostovoljno umažnile. Za Odrin je imenovala Turčija že svojega valija. Neke zasebne vesti že pravijo, da je Turčija napovedala Bolgariji vojsko in naročila svojim četam, naj udrejo v Bolgarijo. To mora gotovo žalostiti vsakega prijatelja krščanskih balkanskih narodov. Nesrečna nesloga jih je dovedla tako daleč, da bi bila kmalu zaman v potokih prelita kri bolgarskih in tudi srbskih junakov. Upajmo pa, da se turške nakane ne bodo izpolnile. Bila bi to sramota ne le za balkanske države, ampak za celo Evropo, pod katero patronanco je bil sklenjen londonski preliminarni mir.

Mirovna pogajanja v Nišu se začnejo že vsak hip, če se že niso začela. Bolgarska delegata sta že v Nišu. Delegati drugih držav morajo priti vsak čas. Najpozneje bi znali priti rumunski. Predno pa ne bodo zbrani vsi, se pogajanja ne bodo začela. Na boljše vlada mir.

Važna izjava bolgarskega zunanjega ministra Genadiewa v sobranju.

Sofija, dne 22. julija. (K. b.) Bolgarski zunanji minister Genadiew je podal v bolgarski zbornici naslednjo izjavo: Naloga, ki jo je sprejela nova vlada in katere se je takoj lotila, ko se je sestavila, obstoja v tem, da reši kraljestvo iz sedanje krize na ta način, da se sklene časten mir. Koraki, katere smo storili pri rumunski vladi za zopetno upostavitve prijateljskih odnošajev med Bolgarijo in Rumunijo, so našli v Bukareštu prijazen odmev, ker je obojestranska želja, da se, kakor hitro mogoče, odstrani abnormalni položaj med obema narodoma, med katerima bi morala vladati vsled njune skupne preteklosti in vsled njunih skupnih interesov največja harmonija. Slejkotprej smo prepričani, da bo našla ta naravna harmonija vkljub zadnjim nesporazumljenjem izraz v trdno utemeljenem političnem prijateljstvu. Da pa zamoremo priti do tega prijateljskega razmerja, je doprinesla Bolgarija potrebnih žrtev. Vsled tega bi smel podati izjavo, da je naš sporazum z Rumunijo na najboljši poti. Doseženi vspehi sicer še niso popolni, tvorijo pa srečno predznamenje za bližnjo bodočnost.

Po dovršenih prvih dogovorih z Rumunijo stopa sedaj naša vlada v pogajanja s Srbijo in Grčijo. Vsled povabila ruske vlade smo odposlali dva delegata, ki bosta pričela z mirovnimi pogajanjmi. S tem nismo ustregli samo dobromislečim nasvetom Evrope, marveč smo tudi izpeljali sklep, ki smo ga storili takoj v pričetku. Glede pogajanj, ki so v teku, zamoremo le toliko izjaviti, da si vlada trdno in odkritosrežno želi, da se sklene časten mir. Kraj, koder se bodo vršila pogajanja, še ni določen. Obveščeni o želji kabineta v Bukareštu, da bi bila Rumunija udeležena po odposlancu pri pogajanjih za splošni mir na Balkanu, smo radevolje ustregli tej želji Rumunije, ker menimo, da bo Rumunija, svesta si potrebe, da se ustvari na Balkanu trajni položaj, nastopala v duhu spravljivosti in nepristranski.

Med tem, ko se odpirajo upi na mir, ki ga tako iskreno želi ves svet, moram zopet z obžalovanjem pribiti, da ponavljajo srbske in grške čete napade na naše čete. Neomajena morala bolgarske armade, kateri prinašam na tem mestu priznanje in navdušeno ljubezen nas vseh, je pa odbila vse te napade.

Govornik nadalje izjavlja, da smatra za svojo dolžnost, če povdarja, da je prejela vlada, ko je prevzela posle, od vseh velesil le dobre in odkritosrečne nasvete, kakor tudi izraze gorkih simpatij in zagotovilo podpiranja.

Dobrohotnost velesil smo opazili že tudi ob priliki, ko so udrele turške čete preko črte Miliša—Enos v našo ozemlje. Sicer še niso imeli koraki, ki so jih storili poslaniki velesil v Carigradu, popolnega vspeha, toda imamo zagotovila, da velesile, pod ka-

terih vodstvom se je določila meja med Bolgarijo in Turčijo, nikakor ne bodo pripustile, da bi Turki onkraj te določene meje trajno naselili naše ozemlje. Zopet pa računamo, da bo zagospodovala v Carigradu razsodnost nad onimi strastmi, ki bi zamogle kaliti prijateljsko razmerje, ki je zavlada v zadnjem času med Bolgarijo in Turčijo, in katero zahteva obojestranska potreba med obema narodoma. V tem smislu smo danes odposlali brzobjavko velikemu vezirju.

Končno je še izrazil bolgarski zunanji minister upanje, da se bo vladi vsled njene lojalne mirovne politike in narodnega ponosa posrečilo, da se zasigura zadovoljiva rešitev danih problemov. Ne morem si pa kaj, da ne bi izrekel globokega obžalovanja, da se je pripetilo to novo krvoprelivje ravno v trenutku, ko svetujejo velesile vsem se vojskoičim enodušno in z vsem pritiskom, da si sežejo v roke.

Bolgari so izročili Odrin brez odpora Turkom.

Sofija, dne 22. julija. (K. b.) Do polnoči je bila brzobjavna zveza do Odrina nepretrgana. Zadnja poročila pravijo, da je poveljnik turških čet pred Odrinom pozval Bolgare, naj mu izroče mesto. Danes predpoldne je dobila bolgarska vlada obvestilo, da je zapustila bolgarska posadka Odrin brez odpora. Turške ujetnike so že poprej spravili iz Odrina v Bolgarijo.

Vsa Balkanska zveza proti Turčiji.

Belgrad, dne 22. julija. (Zasebna brzobjavka.) Iz avtentičnega vira (izve korespondent lista „Zeit“: Kabineti v Belgradu, v Atenah in na Cetinju zavzemajo z ozirom na turške nakane, zasesti Odrin in Tracijo, sledeče stališče: Ozemlje, ki ga je zavzela Balkanska zveza, je priboritev Balk. zveze in ta bo to ozemlje branila do zadnje kapljice krvi.

Turčija napovedala Bolgarski vojsko?

Carigrad, dne 22. julija. (Zasebna brzobjavka.) Po dolgem posvetovanju ministrskega sveta je sklenila turška vlada, da oficijelno napove Bolgariji vojsko. Turška armada je dobila nalog, da ne zasede samo Odrina, marveč da naj kakor hitro le mogoče, — prekorači mejo ter udari na bolgarska tla.

Asquith o situaciji. — Obsodba Turčije.

Angleški ministrski predsednik Asquith je govoril v Birminghamu o situaciji na Balkanu. Izjavil je med drugim tudi, da so velesile vse storile, da prisilijo države na Balkanu, da sklenejo mir. Danes se zdi, da so izgledi za mirovno konferenco ugodni. Velesile pa bodo silile na to, da bo konferenci sledilo nemudoma tudi premirje in čim prej definitivni mir. O mirovnih pogojih si morejo in hočejo velesile pridržati lastno definitivno sodbo. Če se je dala Turčija zapeljati, da je kršila londonsko mirovno pogodbo, mora biti pripravljena, da bodo velesile zopet spravile na dan vprašanja, ki gotovo ne bodo v turškem interesu.

Sestanek mirovnih delegatov v Nišu.

Belgrad, dne 21. julija, ob eni uri ponoči. (Oficijelna brzobjavka srbskega tiskovnega urada.) Sinoči ob 7. uri zvečer je došlo iz Pirota službeno naznanilo, da je Bolgarska zaprosila za mir. Dopoldne ob 11. uri je bil poslan v Obrenovac avtomobil, da sprejme in prepelje semkaj bolgarske mirovne delegate za mirovna pogajanja. Delegati so prispeli v Piroto ob pol 5. uri popoldne. Bolgarski delegati so: general Paprikov, bivši minister in poslanik v Petrogradu, general Ivančev in bivši bolgarski vojaški ataše v Carigradu Topalčikov. Bolgarske delegate spremlja en adjutant in ruski vojaški ataše v Sofiji, Romanovski. Na meji je bolgarsko delegacijo sprejel in jo spremljal v Piroto polkovnik Vojislav Živanovič. V Pirotu so Bolgari posetili generala Stepo Stepanoviča, ki se je s svojo armado udeležil obleganja Odrina ter se na to s posebnim vlakom odpeljali v Niš, kamor so dospeli sinoči. Čim se dospo v Niš delegati Srbije, Grške in Rumunije, se bo tu vršil prvi sestanek mirovnih delegatov balk. držav. Mirovna pogajanja se ne tičejo vojnih operacij, ki se bodo nadaljevale neposredno do definitivnega podpisa mirovnih preliminarov.

Turčija se hinavsko opravičuje.

Turška vlada je poslala velesilam sledečo sofiščno noto:

Bolgarska se je obotavljala, izprazniti kraje, ki bi morali pripasti po sklepu londonske konference Turčiji. Očividno je nameravala Bolgarska s tem si prisvojiti mejo, ki bi odgovarjala njeni interpretaciji mirovnega protokola. Se le ko je otomanska vlada naročila svoji armadi, da naj te pokrajine zopet zasede, je sklenila bolgarska vlada, umakniti tudi svoje čete. Turčija pa je, v skrbi za svojo rezidenco in za Dardanele, pristajala, zahtevati kot bodočo mejo progo od Enosa ob Marici proti severu. Da se izogne nadaljnjim komplikacijam, se je Turčija obrnila direktno na Bolgarsko, da doseže mirnim potom to mejo. Žalibog pa so grozdejevtva Bolgarov v turških krajih onemogočila diplomatsko rešitev te turške zahteve. Za to se vidi Turčija prisiljena, zasesti bodočo mejo že sedaj in se zaveže turška vlada velesilam, da preko te črte ne bo prodirala. Za eventualne sovražnosti pa zvrča turška vlada vso odgovornost že v naprej na Bolgare.

Stališče vesil.

Oficijelna „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ piše: Stališče vesil je ostalo slejkoprej isto, da se hoče namreč vsaka izogniti posebne akcije in da hočejo vse varovati složnost, koje vrednost je že sir Edvard Grey v seji spodnje angleške zbornice dne 1. t. m. povdarjal.

Novi bolgarski kabinet.

Sofija, dne 18. julija. (K. b.) Kabinet se je sestavil kot koncentracijski kabinet treh liberalnih strank: Radoslavov prezidij in notranje zadeve, Genadiew zunanje zadeve in začasno poljedelstvo, Pecew justica in začasno uk, Tončev finance; general Vazov vojska, Blakow trgovina, Dimcew javna dela in Morfow železnice.

Raznoterosti.

Vsem članicam podobora Zadrúžne zveze v Mariboru! Ker je gospod Vladimir Pušenjak nastopil dopust, odpadejo do dne 1. septembra t. l. običajni uradni dnevi vsak ponedeljek. Članice naj svoje eventualne želje pismeno poročajo podoboru v Mariboru. Od dne 1. septembra t. l. naprej bo zopet mogoče vsak ponedeljek osebno (govoriti z vodjem pisarne).

Občni zbor savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva se vrši v soboto, dne 26. t. m. v Celju v Narodnem domu ob 8. uri zvečer po običajnem vspredu. Ako ne bude ta zbor sklepčen, se vrši ob 9. uri isti dan drug občni zbor, ki je sklepčen pri vsakem številu navzočih članov. — Odbor.

V „Slov. Narodu“ pozivajo celjski liberalci svoje somišljenike, naj jim pridobijo bivše naročnike „Sloge“ za „Narodni List“ in „Slovenski Narod“, oziroma za liberalno stranko.

Dunajski nadškof — turist. Novi dunajski nadškof dr. Piffel je velik prijatelj narave in tudi turisticke. Svoj god — Friderik — je dne 18. t. m. obhajal na hribih. V četrtek, dne 17. t. m. je dospel na Preiner Gscheid v Rax-alpah, kjer je prenočil v neki turistovski gostilni. Drugi dan se je kljub oblačnemu, deževnemu vremenu dvignil višje in je po Karl Franc Jožefovi poti dospel do Karl Ludvikove planinske kočje. Tam je ostal od 10. ure popoldne do 3. uri popoldne in se je moral potem vrniti v dolino, ker se vreme ni hotelo nič zboljšati. Pri slovesu je rekel najemniku planinske kočje, da bo kmalu zopet prišel. Nadškof dr. Piffel je bil že pogosto v Rax-alpah in je absolviral že težje plezalne ture po alpah.

Zaplenjen šund-roman. Dunajsko državno pravdnništvo je zaplenilo pred enim letom v Berlinu iziši šund-roman „Wie heißt das sechste Gebot?“ (Kako se zove šesta zapoved?), ki ga je spisal zloglasni odpadnik, bivši katoliški duhovnik Kirchsteiger. Roman je brez umetniške vrednosti, še slabši, kot so prejšnja Kirchsteigerjeva dela, a la „Beicht-siegel“ (Spovedna molčečnost) in vsebuje samo tendenciozno sramotenje katoliške cerkve in njenih zapovedi. Da ga državno pravdnništvo zapleni, je popolnoma na mestu, ker je gotovo njegova dolžnost, da varuje katoličane in njihovo prepričanje pred zamehovanjem raznih „značajnih“ odpadnikov. Škoda samo, da se s konfiskacijo dela neprosto odjaja reklama.

Na naslov avstrijskih državnikov. Glasilo hrvaške Stranke prava v Bosni, sarajevski „Hrvatski Dnevnik“, ki je dozdej zastopal odločno protisrbsko stališče, je dne 19. t. m. objavil članek, v katerem pravi: „Pitanje je sada; hoče li odgovorni upravitelji habzburške monarhije shvaliti svoje pozvanje i ispraviti svoje dojakošnje pogreške ili neče. O tem sve ovisi. Hrvatski narod nije težio i on ne teži izvan monarhije. Ali ako se ga baš stavi pred dilemu: da ili izgine u magjarskom in njemačkom moru, da se za sva vremena odreče svoje slobode i svoga ujedinjenja — ili pak da žrtvuje svoje ime i svoju političku individualnost, pa da se stopi u jedno sa slobodnim i srodnim mu srpskom — nama se čini, da bi se hrvatski narod u svojoj ogromnoj većini izjavio za ovu potonju, alternativu, pogotovo ako bi se Srbija pokazala u vjerskom pogledu tolerantnom i susretljivom. Mi ovo iznosimo onako, kako mislimo, a uvjereni smo, da se ne varamo. Nužno je, da govorimo otvoreno, jer vrtjeva brzo prolazi i naša se povjest još brže razvija. Savjeta nečemo davati vlastodršcima. Ako oni ne znađu, šta da se učini, i nama je pravo.“ — Ta izvajanja so vzbudila v vseh krogih naravnost senzacijo.

Zakaj nismo Albanci? V „Neue Freie Presse“ čitamo: „Ob izbruhu balkanske vojne so mnoge albanske rodbine poslane svoje sinove v Avstrijo in te Albance je ministrstvo namestilo na stroške vlade v Edelgutu, Hornu, Kremsu in Mödlingu. Zabeležiti je treba, da so vsi ti učenci, ki so vsi mohamedanske vere, že v nekaj mesecih naučili nemškega jezika. Vsi ti albanski učenci preživljajo počitnice — seveda tudi na stroške naše vlade — v Avu pri Goiseru, kjer sta bili zanje vzeti najem dve vili.“ Srečni Albanci, kako po očetovsko in materinsko skrbi zanje avstrijska vlada! Ali se je že kedaj slišalo, da bi bila avstrijska vlada na svoje stroške najela vile, da bi napravila na primer slovenskim dijakom prijetne počitnice?!

Vprašanje na c. kr. deželno sodnega svetnika in predstojnika c. kr. okrajne sodnje gospoda Deti-

tschega v Mariboru! V civilnem oddelku se izdajajo na slovenske vloge slovenske rešitve, v kazenskem oddelku se pa izdajajo na slovenske vloge izključno nemške rešitve, izvzeti so samo slučajji predlogov na odmero stroškov. Ravno tako so potom slovenskih predlogov vloženih nadvarstvena odobrenja skoro izključno nemško rešena. Ko je bil predstojnik c. kr. okrajne sodnje mož nemškega pokoljčja, blagi nadsvetnik Liebisch, se to ni prigajalo. Gospod Liebisch je občeval s strankami (tako, kakor to nujno zahtevajo razmere v mariborskem okraju, kjer so Slovenci v veliki večini. Gospod Detitscheg tega ne stori. Ali je temu vzrok nepoznanje narodnostnega razmerja? Pouči se lahko iz ljudskega štelja l. 1910. Ali je temu vzrok njegovo pangermansko ime? Spremeni ga lahko po slovitim (vzgledu celjskega kolega Gallingerja. Ali je temu vzrok narodna nestrpnost? Potem mož ne sliši v Maribor. Še v Turčiji in v najpozabljenjših krajih Azije morajo sodniki delati po pravici in resnici, ne pa kakor jim veleva njihovo strankarsko sree.

Zaradi veleizdajstva obtožena Dalmatinka dr. Mičič in marki Bona pred delegiranim sodiščem v Celovcu — oproščena. V razpravi, ki se je vršila v ponedeljek pred delegiranim sodiščem v Celovcu proti notarju Bona in odvetniku dr. Mičiču iz Dubrovnika zaradi veleizdaje, sta bila oba obtožena oproščena.

Cesarjev dar. Za po grozni povodnji v Gradcu in okolici prizadete je daroval cesar iz svoje privatne šatulje 20.000 K.

Štajersko.

Maribor. Pri nedeljskih rokoborbah, ki so se vršile predpoldan pri Götzu in popoldan v Kreuzhofu, je nastopilo zelo veliko rokoborcev. Mariborčani, ki so se spustili precej številno in korajžno v tekmo, so kmalu uvideli, da Gračanom niso kos. Popoldan sta nastopila še samo dva Mariborčana, od katerih je dobil eden (Otošec) v II. razredu zadnja darilo. Mariborčanom se je pač poznalo, da jim manjka traininga in vaje. Njihova tehnika je še zelo pomanjkljiva in so imeli Gračani lahko delo. Borba je bila v nekaterih slučajih precej interesantna, toda presenečenj ni prinesla, ker so bili med Gračani razun nekaterih mojstrov po večini samo zelo srednji borbi. Mojštrstvo so si priborili, kakor se je pričakovalo: v I. razredu (lahka teža) Dobovišek, v II. (srednja teža) Schwinger in v III. (težka vrsta) Barta.

Ruše. Na naš dopis v „Straži“ o podružnici S. P. D. še vedno nimamo nikakega zagotovila, in poročila o korakih, ki jih je napravil gospod predsednik, da se po časopisih ne bodo napadali naši somišljeniki kot člani podružnice. Z molkom se tukaj prav nič ne odgovori in mi se le bojimo, da ne bi naši somišljeniki izvajali iz vsega posledic, ki bi bile v kvar do sedaj tako lepo se razvijajoči podružnici. Pa ne da bi se molčalo vsled tega, ker je bil dopisnik neokusnih napadov (dr. Gorišek?

Pesnica. Na naši železniški postaji imamo že več let načelnika, ki je, dasiravno Nemeč, pravilčen in naklonjen tudi nam Slovincem. Mož je res tudi poštenjak v vsakem oziru. Radi tega vživa pri vseh poštenih ljudeh spoštovanje. O kakih hujskariji mož sploh ne mara nič vedeti in tudi ne pripusti, da bi kdo uganjal prepirljivo nemškonalno politiko. To pa grozno jezi velikega Nemca — sina slovenskega očeta in slovenske matere — Aleksandra Hojnika, krčmarja na Ranci. Ta vsenemški junak preti, da bo zbral pri občinah in posestnikih podpise zoper postajenačelnika, bo močno pritisnil pod podpise še pečat svoje občine — moč je namreč slučajno župan ranški — in cela reč bo šla na Dunaj. In postajenačelnik bo moral iti — tako sanjajo modri g. Hojnik — in ena želja Hojnika spolnila se bo. Da bi bolj držalo, poklical je Hojnik na pomoč še dva druga gospoda, kojih imeni pa — njima na ljubo — danes še zamolčimo. Ta troperesna deteljica si je zapisala kot glavno življenjsko nalogo, spraviti „klerikalnega“ in „Slovincem prijaznega“ postajenačelnika proč. Mogoče si Hojnik želi zopet nazaj razmere, kakoršne so bile pod prejšnjim šefom? Pri ravnateljstvu južne železnice pa so o tem drugega mnenja in kakor nam je znano, se gospodje, ki odločajo o prestavah uradnikov, ne poslužujejo nasvetov rankega krčmarja (Hojnika). Če pa omenjena trojica ne bo mirovala, naj ve, da je za njo dovolj neljubega materiala pripravljeneja.

Kapela pri Radencih. Ker je častiti gospod župnik obolet, ne bo primiciral častiti gospod Bratkovič v nedeljo, dne 27. julija, ampak v nedeljo, dne 3. avgusta t. l.

Laško. (Smrtna kosa.) Dne 21. t. m. je umrla soproga tukajšnjega odvetnika dr. Kolšeka, gospa Zofija Kolšek. N. v m. p.!

Sv. Jurij v Slovenskih goricah. Na gostiji Gorjup-Kolarič se je nabralo za Slovensko Stražo 8 K. Hvala lepa!

Selnica ob Muri. V sredo, dne 16. t. m., krog 6. ure zvečer, je med hudim viharjem in nalivom začela padati gosta toča. Padala je kakih 10 minut. A sreča je bila, da je močno deževalo, sicer bi bilo vse pokončano. Toča je pobila spodnji del Kozjaka in Selnice. Poškodovanih je zelo hudo kakih 15 posestnikov. Najbolj je trpela pšenica, oves in vino. Pšenice leži debelo po tleh.

St. Jurij ob južni železnici. V sredo, dne 16. t. m., je udarila strela v gospodarsko poslopje Jakoba Mastnaka v Lokarjih, ki je popolnoma pogorelo.

St. Janž pri Velenju. Naši takozvani liberalni omikanci so postali zadnji čas silno oblastni. Ti ljudje bi namreč na vse zadnje še radi uvedli svoj komando v cerkvi, za katero, itak nič ne marajo. Bilo je nedavno, ko pridrvi taka liberalna kapaciteta, ki je po svojih manirah eksemplar, v cerkev, ko se je božja služba že davno pričela. Ker so vrata žagrada iz gotovih vzrokov med božjo službo zaklenjena, začela je udarjati na vrata in okna, da bi bila skoraj potrupila šipe. S svdijim truščem je celo motila propovednika na leci in vznemirila v žagradu navzoče može, ki so se močno zgražali nad tem početjem. Na sličem način je pokazala svojo liberalno omiko že ponovno, toda smo do sedaj prizanesljivo molčali. Sedaj pa izročimo ta dogodek javnosti, da vidi, kako daleč je že pri nas dospela liberalna neotesanost.

Celje. Dne 18. t. m. je umrl eden najuglednejših in najstarejših meščanov, cesarski svetnik Karl Traun, star 79 let. Mnogo let je bil predsednik mestne šparkske in pod njim so se zidale šparkske hiše. Bil je mnogo let tudi občinski svetnik. Z umrlim Stigerjem sta imela skupno trgovino.

Celje. Pride mi v roke spričevalo dekliške meščanske šole v Celju. Glej ga! Ime učence je pisano v nemški kurent-pisavi, pa popolnoma drugače, kakor je pisano v krstnem listu. Ramesto „z“ je „s“ in namesto „a“ je „e“ in namesto „i“ je „i“. Odkod pa ima ta zavod pravico do te nepostojnosti? To je res šola le v namen ponemčevanja. Gospodična učiteljica si na primer dovolj otrokom ukazati, da nazivljajo častitljivega „Triglava“ z „Dreikopf“. Zakaj ne rajši „Dummkopf“? Mogoče bi pa bilo to za koga drugega bolj primerno!

Radgona. Slovensko katoliško izobraževalno društvo v Radgoni priredi v nedeljo, dne 27. julija, veselico v žetevih s prav zanimivim vspreedom. Prijatelji poštene zabave in smeha, pridite! Za slučaj slabega vremena se preloži veselica na nedeljo, dne 3. avgusta.

Frankolovo. Na Anino nedeljo, to je dne 27. t. m., bomo imeli zopet lepo slvesnost. Dopoldne bo daroval Bogu svojo prvo daritev tukajšnji rojak, vlč. g. dr. Franc Volčič, novomašnik salezijanske družbe, posvečen dne 20. t. m. v Turinu na Laškem. Popoldne pa bo po večernih, ob 3. uri popoldne, vprizorila Dekliška zveza tukajšnjega katoliškega izobraževalnega društva presunljivo igro „Dekla božja“ z nagovorom in petjem. Gostje od blizu in daleč so pa nam srčno vabljeni in dobrodošli.

Mursko polje. Zadnja nedeljo nas je obiskala huda ura. Takoj po popoldnevu je začela razsajati nevihta, je treskalo in bliskalo, da je bila groza ter je klestila tudi toča. V pričetku je padala med dežjem, pozneje pa je klestila kake pol ure suha. Prizadete so zlasti občine Vučjavas, Bučevci, Staro-Novavas in Bunčane. Škoda je precejšnja. Poljski pridelki so deloma uničeni.

Somišljeniki — zahtevajte v gostilnah in trgovinah list „Straža“.

Koroško.

Ustanovitev „Svete vojske“ v Celovcu. V soboto, dne 19. julija, se je odzvalo prav lepo, za to-le vprašanje krasno število celovških Slovencev k Trabesingerju. Predaval je kazaški gospod župnik Ulbing. Priglasilo se je: 5 popolnih zdržnežev in 35 zmernžev. Odbor: gospodje monsieur Val. Podgorc, dr. Valentin Božič, dr. L. Ehrlich, Fran Kozlevčar, in gospa Katarina Vunčekova. — V duhovniškem semenišču že obstoja pol leta za slovenske gospe bogoslovce interna „Sveta vojska.“

Primorsko.**Volitve na Goriškem.**

V nedeljo so se vršile na Goriškem ožje volitve iz splošne skupine. Na italijanski strani so zmagali krščanski socialci; liberalci so proglasili abstinenco. Na slovenski strani je prodir samostojni liberallec Kovač z 9248 glasovi, kandidat S. L. S., mladostrujar dr. Breclj je ostal z 8445 glasovi v manjšini. Proti mladostrujarjem so se združili vsi: liberalci, socialdemokrati in — kar je največji škandal — starostrujarji! Pričakovali smo, da bo pri vprašanju: ali za katoliško, ali za liberalno stranko, nehal boj v vrstah S. L. S., toda varali smo se. Starostrujarji so se spozabili tako daleč, da so iz strankarske in osebne strasti šli v boj za liberalce. To moramo najostreje obsoditi, to je sramota za strujo, ki pravi, da je katoliška. Tak katolicizem ubija sam sebe in je kot nalašč vstvarjen, da vstvari tudi pri nas francoske razmere. Z možmi, ki so zakrivilji to izdajstvo nad katoliškim načelom morajo naši goriški somišljeniki temeljito obračunati.

Jutri volijo kmečke občine. Boj bo vroč.

Listnica uredništva.

Poročila o prireditvah prihodnjih. — Nekatero dopisnike prosimo potrpljenja.

Za smeh.

Vdovec bi bil.

A.: Zadnjo noč sem se naenkrat zbudil — slišal sem sumljiv šum — ženket kron — nekdo je praznil moje žepe — vzel sem revolver, ampak — ustrelil nisem.

B.: Zakaj pa ne?

A.: Ker sem še pravočasno spoznal, da bi bil danes že vdovec, če bi bil ustrelil.

Potrpežljivost.

Sinček: Ata, zakaj pa govore ljudje toliko o Jobovi potrpežljivosti?

Oče (s pogledom na svojo ženo): Ker v Jobovih časih še mene ni bilo na svetu!

Nihče ne verjame.

Gospodična: Slišite, gospod, to je pa vendar preveč, vi ste sinoči v kavarni javno pripovedovali, da ste me poljubili . . .

Gospod: Ah, gospodična, kaj pa je na tem, saj mi tako nihče ni verjel.

Izprašani mašinst ob enem kurjač

išče službe. Razume na vsa popravila elektrike in motorje. Cenjene ponudbe „mašinst“ na upravništvu tega lista.

Franjo Duchek

svečar in medičar v Mariboru
Viktringhof ulica

priporoča velec. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo vsakovrstnih sveč, kot voščeni, namiznih in mili sveč ter voščenk.

Postrežba točna! Nizke cene!

Cementna dela

kot cevi, plošče za tlakovanje, stopnice, korita, mejnike, sohe za plote, cevi za kanale in druga dela iz betona izvršuje točno in po nizki ceni.

Ferd. Rogač, Maribor

zaloga betonskega, cementnega in stavbenega materiala
Fabriksgasse 17 (blizu frančišk. cerkve). Telefon št. 188.

Trgovina s steklom, porcelanom in kamenino
Ivan Kleinšek
Maribor, Koroška cesta št. 17
priporoča po najnižjih cenah svojo bogate zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe kakor vsa v stroko spadajoča dela. . . .
Popravila se najceneje izvršujejo!

Niti ena

dama, ki gleda na pravilno negovanje kože, osobito če hoče odstraniti razne pege na obrazu in na rokah, ne najde v to svrhu boljšega mila, kot je staro priznano
Bergmanovo Karbolteeržvepleno milo
znamka Steckenpferd
od Bergmanna & Co., Dečín ob Labi.
Komad stane 80 vin. Dobi se v lekarnah, drožerijah, parfumerijah in v vseh tozadevnih prodajalnah.

Velika narodna trgovina Karol Vanič, Celje

Narodni dom

priporoča bogato zalogo manufakturnega in modnega blaga, posebno krasne novosti za ženske in moške obleke po zelo znižani ceni!
Ostanki pod lastno ceno
Postrežba točna in solidna! Vzorci na razpolago!

Franc Pleteršek

Maribor Koroška
cesta 10. pohištva

Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah. 83

Opekarna

v Meljskem dvoru
Maribor (Mellinghof)

priporoča svojo na roko izdelano opeko za zidavo in dobro žgano strešno opeko izvrstne kakovosti po zelo nizki ceni.
Julij Glaser, mestni stavbenik Maribor
Roseggergasse 16—18. Telefon 31/VI

Pozor!

Naznanjam da prodam zaradi pomanjkanja prostora in prevelike zaloge 800 parov čevljev za gospode, 2000 parov za gospe ter 500 parov čevljev za otroke, nadalje vse vrste sandal, čevljev za dom ter čevljev za birmo po najnižjih cenah. Čevlje, ki so že iz mode, vendar izborne kakovosti, prodam nizko pod lastno ceno. Domače dele! Naročila od zunaj in popravila izvršujem točno in po ceni.
Stefan Strašek,
prva največja zaloga obuval v Celju, Schmidgasse št. 3.

Josip Brandl, izdelovatelj orgel v Mariboru o. Dr.

izdeluje cerkvene orgle v vsaki velikosti zelo solidno delo. — Prevzame uglasbo, popravilo in prestavbo starih orgel. — Izdeluje harmonije najboljše kakovosti evropskega in ameriškega sistema za cerkve, šole in zasebno rabo po nizki ceni.
Transponirharmonista z 28 akordi.
Proračuni in katalogi brezplačno in poštne prosto.

Izvirna dela!
Solidne cene!

Prečastitim cerkvenim predstojništvom, ter slav. občinstvu priporoča svoj **ateljir** za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor **kipe, oltare**, itd. iz lesa, kamna in mavca
Jvo Sojč, kipar
Maribor, Reiserjeva ulica 26.

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrov. zadruga z neomejeno zavezo v lastni hiši

obrestuje hranilne vloge po **5%** (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta šte. 9
prvo nadstropje

od dne vloge do dne vzdiga počenši s 1. januarjem 1913. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška ulica 5. — V lastni hiši.

Opremljena z najboljšimi stroji, z lastnim električnim obratom, najnovejšimi črkami in čedalimi obrobki, sprejema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela kakor: časnike, knjige, brošure, stenske in druge koledarje.

Za vlč. župniške urade spovedne in misijonske listke z črnim, rdečim ali modrim tiskom, uradne zavitke z natisom glave ter razne oznanilne napise. Za slavne občinske, šolske in druge urade: uradne zavitke, oznanila, napise, razglase, plačilne predpise, prejemna potrdila itd. Za obrtnike in trgovce: pisma, zavitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, cenike, dopisnice, naslovnice, letake in lepake s črnim in drugobarvnim tiskom. Za posejilnice, zadruga in društva: pravila, zapisnike, pristopnice in sprejemnice, letna poročila, računsko zaključke, društvene znake, vabila k prireditvam in sejam, dnevne sporede in drugo.

Za krčmarje in prireditelje veselice: jedilnike, vabila na ples, ljudske veselice tombole itd., plesne rede, vstopnice, različne napise itd. Za posameznike: vizitke, naslovnice, poročnice, parte in žalostinke v najlepši opravi. — Diplome za častne ude družtev in častne občane v različnih okraških in z modernimi okvirji po jako nizkih cenah.

Vsa naročila se izvršijo ceno in točno.